

[Kai Moltke.]

nem tinget. Lad os få besked om datoen for ikrafttræden. Lad os få tilsagn om en saglig og grundig udvalgsbehandling om alle de ting, som vitterlig ikke løses med lovforslaget, og lad os om de lavtlønnede og om, hvornår man kan lukke for arbejdsløshedsunderstøttelsen, få nye, praktiske og rent konkrete forslag frem som modvægt mod de nuværende formuleringer, så at tinget virkelig får noget at vælge imellem, når denne sag vender tilbage fra udvalget til detailbehandling.

Gunhild Due: Det, der får mig herop, er bestemmelserne i lovforslag nr. 126 § 53 om lempelser for selvstændige med hensyn til retten til dagpenge.

Jeg er enig i det rimelige i kun at kræve 6 måneders medlemstid for ret til dagpenge og ser med glæde, at man også har taget arbejdsudygtighed og uddannelse med. Men jeg vil alligevel anmode udvalget om at se på, om disse bestemmelser ikke burde være generelle. Jeg kan ikke lide, at grupper i befolkningen, som ikke tidligere har vist nogen særlig interesse eller forståelse for arbejdsløshedsproblemer — og sådan er det jo — når de selv kommer til at kende problemerne på egen krop, så skal have særlig gunstige vilkår; det kan vist ikke være helt rimeligt. Hvis der er to unge mænd på landet, hvoraf den ene er søn af en arbejder og beskæftiget rundt omkring i småvirksomheder, mens den anden måske overtager sin fars virksomhed, og de begge to på samme dag opgiver deres hidtidige tilværelse, tager arbejde på en fabrik og melder sig ind i en arbejdsløshedskasse, men fabrikken krakker 7 måneder efter, så kan den ene få understøttelse og den anden ikke. Det synes jeg er en urimelighed, som udvalget er nødt til at se på.

Det er rigtigt, at man ikke skal diskriminere; men man skal heller ikke diskriminere mod de mennesker, som ikke har haft forstand nok til at melde sig ind i en fagforening, førend de ligefrem blev tvunget til det. Jeg mener altså, at rettighederne bør være ens for alle, og jeg mener også, at hvis der er en 18-årig, der melder sig i fagforening samme dag som en forhenværende selvstændig, så må de have samme rettigheder. Det andet er en urimelighed, som jeg

ikke synes vi kan være bekendt at lave i vore dage. Og hvis 12 måneder er for meget for de selvstændige, så er det også for meget for alle mulige andre samfundsgrupper.

Anker Jørgensen: Der har fra regeringspartiernes side været udtalt forundring over socialdemokratiets stilling, særlig til kravet om at fastholde 90 pct.s dækning som grundlag for understøttelsessatserne, og man har udtalt stor tilfredshed med den realistiske vurdering, som man kalder det, som Landsorganisationen har givet udtryk for. Jeg tror, man helt glemmer, at Landsorganisationens realistiske vurdering uden tvivl har sin baggrund i den kendsgerning, at man naturligvis kender den politiske konstellation her i folketinget og ved, hvilken stilling partierne har, og derfor har ment det rigtigt i dette særlige udvalg at blive enig om det, man nu måtte have mulighed for at blive enig om.

Man har naturligvis også, i hvert fald ret, kendt indholdet af de ordførertaler, som hr. Simonsen, hr. Robert Christensen og hr. Erik Hansen (Ålborg amt) har holdt her i dag. En af ordførerne citerede LOS blad Løn og Virke. Må jeg have lov i den forbindelse at sige, at når man interesserer sig for fagbevægelsens blade, var det måske også værd at interessere sig for at citere, hvad et andet og i størrelsesmæssig henseende ganske betydeligt blad, nemlig Fagbladet, har skrevet om disse problemer, da Fagbladet som udtryk for Dansk Arbejdsmands- og Specialarbejder Forbunds synspunkter også må have interesse, fordi dette blad har kontakt med og relation til ikke mindst de medlemmer af fagbevægelsen, for hvem problemet 90 pct.s dækning er det helt afgørende, det helt centrale.

Endelig skal man vel, når man er så venlig at citere erhvervsorganisationers, i dette tilfælde Landsorganisationens, realistiske vurderinger, ikke glemme, at tinget som bekendt er en politisk forsamling. Det er dette folketing, der skal tage stilling til målsætningen bl. a. på det sociale område og bl. a. også den virkning, den vil have på arbejdsløshedskassernes område. Jeg har forstået, at der i og for sig har været ganske bred tilslutning til princippet om en egentlig erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Jeg kan også gøre opmærksom på, at dette